

16 lipca 1992 r.

RPO/97385/92/III/306/JL

Pan
Jacek Kuroń
Minister Pracy i Polityki
Socjalnej

wWarszawie

ul. Nowogrodzka 1/3

Szanowny Panie Ministrze

W 1989 r. Minister Pracy i Polityki Socjalnej podjął decyzję o zmianie interpretacji postanowienia art. 13 par. 3 Konwencji Generalnej o zabezpieczeniu społecznym... zawartej między Polską a Francją w dniu 9 czerwca 1948 r.

Podjęcie tej korzystnej dla zainteresowanych decyzji nastąpiło po uzyskaniu informacji, iż wcześniej decyzję taką podjęto we Francji na wniosek "mediatora" francuskiego.

Decyzje te spowodowały, że w obydwu krajach odstąpiono od stosowania wynikającej z tego postanowienia zasady wypłaty świadczeń częściowych proporcjonalnie do okresów zatrudnienia w danym kraju, zezwalając na wypłaty świadczeń pełnych w przypadkach gdy osoby zainteresowane posiadały okres pracy w danym kraju uprawniający do pełnego świadczenia w powszechnym systemie emerytalnym.

Ostatnio otrzymałem jednak list Pana Władysława S., w którym skarży się, że Biuro Rent Zagranicznych stosuje nadal zasadę wypłaty świadczeń częściowych w przypadkach gdy polskie świadczenie zostało przyznane z uwzględnieniem pracy w gospodarstwie rolnym.

W Jego przypadku Biuro Rent Zagranicznych zaliczyło do emerytury prace w gospodarstwie rolnym jednakże wypłaca nadal świadczenie częściowe.

Biuro to stwierdziło, że decyzja ta wynika ze stanowiska Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 3 marca 1992 r., w którym stwierdza się, iż świadczenia ustalone zgodnie z art. 13 § 3 polsko-francuskiej Konwencji Generalnej o zabezpieczeniu społecznym, nie będą rewidowane, jeżeli podstawą wniosku o rewizję i przyznanie pełnej polskiej emerytury jest praca w gospodarstwie rolnym.

Ograniczenie uprawnień do uzyskania pełnej polskiej emerytury osobom, które nabyły do nich prawo w myśl przepisów polskich i którym polskie przepisy dają możliwość zaliczenia pracy w gospodarstwie budzi moje wątpliwości.

Stanowisko to powoduje bowiem, że ograniczone są prawa obywateli zapewnione polskimi przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Zdaję sobie sprawę, iż przyjęta wykładnia z 1989 r. stanowi korzystne dla zainteresowanych rozstrzygnięcie wykraczające poza postanowienia art. 13 par. 3 Konwencji, jednakże niepokoi mnie fakt, że przy tej okazji następuje nieuzasadniony podział emerytów na mających prawo do emerytury wyłącznie z tytułu okresów zatrudnienia oraz na emerytów legitymujących się zatrudnieniem związanym z pracą w gospodarstwie rolnym.

Przedstawiając więc swoje wątpliwości zwracam się z uprzejmym zapytaniem jakie przesłanki legły u podstaw tej decyzji oraz czy nie zechciałby Pan Minister ponownie jej rozważyć w kierunku jednolitego traktowania wszystkich emerytów.

Oczekując informacji w tej sprawie łączę wyrazy szacunku.

/-/ Prof. dr TADEUSZ ZIELIŃSKI